

τήσασα παρεφύλαττε τὴν ὄραν, ἣν ὁ Βάκχων ἔθος εἶχεν  
 F ἀπιὼν ἐκ παλαίστρας παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρεξιέναι  
 κοσμίως. ὡς οὖν τότε προσῆει μετὰ δυοῖν ἢ τριῶν ἑταίρων  
 ἀηλιμμένος, αὐτὴ μὲν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήντησεν ἢ Ἰσμη-  
 5 νοδώρα καὶ τῆς χλαμύδος ἔθιγε μόνον, οἱ δὲ φίλοι καλὸν  
 καλῶς ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβολίᾳ συναρπάσαντες εἰς τὴν  
 οἰκίαν παρήνεγκαν ἀθρόοι καὶ τὰς θύρας εὐθύς ἀπέκλει-  
 755 σαν· | ἅμα δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἔνδον αὐτοῦ τὸ χλαμύδιον  
 ἀφαρπάσασαι περιέβαλον ἱμάτιον νυμφικόν· οἰκέται δὲ  
 10 περὶ κύκλῳ δραμόντες ἀνέστεφον ἔλαια καὶ δάφνη τὰς  
 θύρας οὐ μόνον τὰς τῆς Ἰσμηνοδώρας ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ  
 Βάκχωνος· ἢ δ' αὐλητρὶς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενω-  
 πόν. τῶν δὲ Θεσπιέων καὶ τῶν ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ  
 δ' ἠγανάκτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξονον·  
 15 ἄρχουσι γὰρ ἰσχυρῶς τῶν ἐφήβων καὶ προσέχουσι τὸν νοῦν  
 σφόδρα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πραττομένοις. ἦν δὲ λόγος οὐθεὶς  
 τῶν ἀγωνιζομένων, ἀλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον ἐπὶ τῶν  
 B θυρῶν τῆς Ἰσμηνοδώρας ἐν λόγοις ἦσαν καὶ φιλονεικίαις  
 πρὸς ἀλλήλους.

20 11. Ὡς οὖν ὁ τοῦ Πεισίου φίλος ὡσπερ ἐν πολέμῳ προσ-  
 ελάσας τὸν ἵππον αὐτὸ τοῦτο τεταραγμένος εἶπεν, ὅτι  
 Βάκχων' ἤρπακεν Ἰσμηνοδώρα, τὸν μὲν Ζεύξιππον ὁ  
 πατὴρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε δὴ καὶ φιλευριπίδην  
 ὄντα, (Eur. fr. 986)

25 ἑπλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ' ὦ γύναι φρονεῖς·

τὸν δὲ Πεισίαν ἀναπηδήσαντα βοᾶν ἑὼ θεοί, τί πέρας  
 ἔσται τῆς ἀνατρεπούσης τὴν πόλιν ἡμῶν ἐλευθερίας; ἤδη  
 γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς αὐτονομίας βαδίζει.  
 καίτοι γελοῖον ἴσως ἀγανακτεῖν περὶ νόμων καὶ δικαίων,